

Henrik Egholm var sonur Niels Egholm, hattamakara i Keymannahavn, og Armgard Marie Weyhe, hon var dóttir prestin i Suðurstreym, Johan Henrik Weyhe. Aftan á Johan 1817.

Eitt sindur um Egholmsslektina i Hvalvík og Streymnesi.

Clement Laugesen, Follerup, harra Clæmint, prestur i Sandoy.

Jens Clementsen, prestur i Suðuroy. Lucas Jensen, bóndi i Hvalvík og Streymnesi, 1724. Jens Lucassen, bóndi i Hvalvík og Streymnesi, 1753.

Anna Elisabeth Jensdatter, g. v. Johan Hendrik Egholm, bóndi i Hvalvík og Streymnesi, 1785.

- Niels Peder Egholm, 1. Jens Egholm Hvalvík Streymnes Thomas Egholm Johan Hendr. Egholm Niels Peder Egholm Jens Egholm Thomas Egholm Maria Egholm Jon Eikhól sum nú er bóndi á g. v. Samuel J. Egholm Thomas Eikhól, 2. Samuel Jac. Egholm sum nú er bóndi á báðum festunum i Streymnesi. Niels Egholm, hattamakari, Keymannahavn. g. v. Armgard Marie Weyhe. Johan Hendrik Egholm g. v. Anne Elisabeth Jensdatter. Niels Peder Egholm Jens Eghól, Hvalvík. Streymnes.

1. Omanfyri kunnu vit fylgja bóndaættini Egholm i Hvalvík og Streymnesi.

2. Faðir Samuel Jacob Egholm gekk burtur á Vopnafirði i Íslandi 1901. Samuel Jacob, sum ikki var føddur, tá faðirin doyði, vaks upp hjá ommubeiggjanum, Hans Michael Petersen, sum hevði annað 3 markafestið i Streymnesi. Samuel Jacob Egholm festi hetta 3 markafestið aftan á ommubeiggjan, sum var barnleysur, og sonur Samuel Jacob Egholm, Hans Michael Egholm, festi aftan á pápan. Seinni festi Hans Michael Egholm eisini hin 3 marka garðin, so nú er aftur eitt 6 marka festi i Streymnesi, eins og tað var framman undan Gabelstiðini.

Tann sonevnda Gabelstiðin i Føroyum var frá o. u. 1650 til o. u. 1700.

Sum sagt er frá frammanundan, eru bæði festini i Streymnesi nú lögð saman aftur til eitt festi, so nú er garðurin aftur eitt 6 marka festi, sum hann var frammanundan Gabelstiðini. Tað er hesin garðurin, sum hevur verið so nógv uppi i skjáinum um landbúnaðarskúla i Føroyum.

Vit kunnu siga at Gabelstiðin vardi frá umleið 1650 til umleið 1700.

Ognarhagin er aftur býttur i 3 partar:

Rossabotnshagi	3 merkur
Húsadalshagi	3 —
Toftadalshagi	4 —
Kongsjørðin er eisini býtt i 3 partar:	
Mittadalshagi (Niðurstovufestið)	7 merkur
Loðadalshagi (festið Uppi i Geil)	3 —
Framidalshagi (Ólavstovufestið)	4 —

Upplýsingar um hagabýtni i Streymnesi og Hvalvík havi eg fingið frá Matrikulstovuni.

Upplýsingar um hagabýtni i Streymnesi og Hvalvík havi eg fingið frá Matrikulstovuni.

Um Streymnes og Hvalvík, sum i mongum førum eru so likar, er tað at siga, at meðan Streymneshús standa høgt og turt, so standa nógv av húsunum i Hvalvík lágt og á bleytlendi, og stórar partur av bönunum i Hvalvík liggur so lágt, at hann verður undirfløddur, tá ið sundafloðin er av tí hægsta.

Hvalvík er gomul kirkjubýgd, har er kirkja og kirkjugarður og skúli fyri báðar bygdirnar, og hesar báðar bygdir tykjast at semjast heilt væl, eg kann t.d. nevna, at maður, sum býr i Streymnesi, er deknur i Hvalvíkar kirkju.

Tann parturin av ánni i Saksunnardali, sum rennur oman til Saksunar, verður nevndur Dalsá, meðan tann parturin, sum rennur oman til Hvalvíkar verður kallaður Stórá. Rætt man vera at siga, at Stórá tekur seg upp á vestursíðuni á Saksunnardali, uppi undir Ørvitsfelli.

Inntil fyri o. u. 25 árum síðani var ein bygd aftrat i Hvalvíkar kommunu, tað er Hósvík, hana komi eg til um eina litla letu.

I Stórá er ein hylur, sum verður kallaður Annikuhylur. I hesum hyl forgjörði Annika Hedvig Djurhuus sær, hon var dóttir Andreas Christensen Djurhuus, próst á Nesi i aðru giftu (Andreas Christensen Djurhuus var fyra ferðir giftur). Annika Hedvig var seinna kona tann fyrsta Johan Henrik Egholm.

Børnini, sum Annika Hedvig og Johan Henrik Egholm áttu, fóru, mær vitandi, øll av landinum. Tað eru synirnir hjá Johan Henrik Egholm og fyrru konu hansara, Onnu Elisabeth Jensdatter, sum føra Egholmsnavnið víðari i Føroyum. So statt eru Egholmarnir i Føroyum i kvennlegg komnir frá harra Clæminti, presti á Sandoy, meðan teir i kallegg eru komnir frá Nielsi Egholm, hattamakara i Keymannahavn.

Hósvík er o. u. 6 km. sunnan fyri Hvalvík. Á vegnum til Hósvíkar koma vit til hvalastøðina „Við Áir“. Norðmenn bygdu hesa hvalastøð 1904 ella 1905, og húsini, teir bygdu, standa enn, og nøkur hús eru bygð

Hósvík

síðani. Fyri o. u. 30 árum síðani varð bygt stórt hús til arbeiðsmenninar, tað verður nú nýtt av avlamsfelagnum „ALV“, sum heldur til har.

Hósvík var sum sagt fyrr i Hvalvíkar kommunu, men um miðjuna av hesari öld vildu Hósvíkingar hava kommunalt sjálvstýri, og tað fingi teir 1. jan. 1955, og Hósvík var frá tí degi sjálvstøðug kommuna. Markið millum Hvalvík og Hósvík er Hamraá norðan fyri hvalastøðina „Við Áir“. Fyri sunnan er markið millum Hósvík og Kollafjørð Deildaráin, sum rennur oman i Deildina, sunnan fyri Hósvíksleitið.

Hósvík er gomul bygd, har eru 19 kongsmerkur, sum fyra bøndur sita við, einin ogn, seyðurin er goður. Skúli varð bygður 1898, og kirkja, tann fyrsta søguliga, varð vígd 1929. Hvalvíkar kirkja var fyri ta tíð sóknarkirkjan, og grevsturin var eisini i Hvalvík, men kirkjugarður var gjørdur i Hósvík, nakað aðrenn kirkjan varð bygd.

Tveir gamlir býlingar eru i Hósvík: I Toftum er undir Garðsenda, men nú, ið bygdin er vaksin so nógv, er at

kalla samanbygt. Tann gamli býurin er slætturn og i støðum vátur, men gamlir menn siga, at hann er nógv minkaður, tí so nógv er matað burtur, at tað matar framvegis.

Tað kann tykjast lögdi, at tað eru so fáar sagnir i so gamlari bygd, men søgn er, at sóttin svarta oyddi bygdina. Kanska er tað tí, at eingin hevur verið eftir, sum hevur kunnað hildið liv i søgunum, annars eru, sum eg havi nevnt fyrr, sagnirnar ikki nógvar i Norðstreym. I Hósvík er tó eingin søgn, sum enn livir: Niðan fyri húsini i Toftum er ein heygjgur, sum róptur verður „niðri i Heyggi“. Um henda heyggi er søgnin, at hov stóð har niðri. Hetta hov varð i kristnari tíð kirkja ella bønhus. Norðan fyri heyggin er Kirkjumørk, og eitt hagastykki eitur Kirkjutunga, bæði hoyra til sama festi. Rundan um allan heyggin var breið grøv, so breið, at maður ikki leyp um hana. Hetta var virkið, og bóndin hevði húsini innan fyri grøvina. Hann hevði niðursetumann á Sela-træð, tí haðani sást suður gjøgnum fjørðin, og sást okkurt óvanligt, varð glaðað.

Men einaferð kom

niðursetumaðurin sjálvur yvirum og legði á bóndan, sum flýddi undan inn i bønhusið, hin aftaná og drap bóndan harinni, hann drap eisini konuna og gróv tey niðast i heygnum, tað, sum síðani hevur verið rópt „niðri i Kirkjugarði“.

Norðarlaga i haganum, nakað høgt á haga, er djúp hola inn i hamaran, hon verður rópt „Røvaraholan“. Hagar skuldu fólk fara at krógva seg fyri ófriðarmonnum.

1801 vóru 43 fólk i Hósvík, og i 1977 var fólkatalið 181, so av teimum trimum byggunum, sum fyrr vóru i Hvalvíkar kommunu, er Hósvík nú størsta bygdin.

Sámal Johansen

Streymnesgarðurin er frá Gabels-tiðini. Hann varð ætlaður til landbúnaðarstöð